

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg kan sige, at Enhedslisten – for at starte med dem – ikke er enig med Det Konservative Folkeparti. Jeg tror også, alarmklokkerne ville ringe hos mig, hvis det var tilfældet, at vi var enige.

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Frandsen, der siger, at vi skælder ud over efterlønsordningen: Nej, det gør vi ikke. Vi siger bare, at dette er en længere proces, som vi bliver nødt til at se på. Vi er nødt til at se på den demografiske udvikling, vi er nødt til at se på de passive ydelser i vores samfund, og hvor mange der er til at løfte forsørgerbyrden i fremtiden. Vi går ikke ud og skælder ud over efterlønsordningen nu; vi siger, at på sigt er det bare nødvendigt.

Hr. Aage Frandsen taler også lidt om, hvem der så om 20 år skal deltage i denne efterlønsordning, og hvem der har behov for det. Jamen det er klart, at vi allerede i dag kan se, hvilke grupper på arbejdsmarkedet der benytter sig af den. Så vidt jeg erindrer, er det de tre kasser SiD, KAD og det offentlige, der i dag står for 44 pct. af dem, der er på efterløn.

Men skal vi til at lave en ordning, der skal selektere imellem kasserne, havde jeg nær sagt – det er jo også en debat, der har været fremme på et tidspunkt – om det må jeg nok sige, at har vi en regel, så må den gælde for alle mennesker, om det så er selvstændige, akademikere eller folk, der er medlem af en a-kasse. Ellers ville vi få et rend fra den ene kasse til den anden på et tidspunkt.

Jeg mener, at vi har et socialt ansvarligt system her i kongeriget, vi har en bistandslov, der samler de mennesker op, der falder igenem, og bliver folk ramt af nedslidning, bliver syge eller dårlige, så mener jeg altså, at vi har et førtidspensionssystem, der kan tage sig af dem, og man behøver ikke at sige, at det skulle være noget skidt at blive pensioneret den vej over.

Altså jeg mener, at vi har udtalt ansvarlighed i vores tale i dag frem for at være negative og skælde ud over noget. Og så kan vi sige – og det er egentlig det samme, som jeg vil sige til hr. Ole Vagn Christensen – at vi udtaler os ikke pessimistisk om det her; det mener vi ikke vi gør. På længere sigt udtaler vi os om ansvarligheden.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

I hele diskussionen om, hvorvidt man skal bruge stok eller gulerod, lagde jeg også mærke til, at bl.a. hr. Ole Vagn Christensen var inde på, at Folketinget skulle prøve at gøre noget for at fastholde den ældre del af arbejdskraften på arbejdsmarkedet. Jeg hørte også ministeren sige, at der skal være nogle ordninger, der gør, at lønmodtagerne vælger at blive på arbejdsmarkedet så længe som muligt.

Vi ved nu, at det er et faktum, at to ud af tre vælger at gå på efterløn. Efterlønsordningen er altså så attraktiv, at selv virksomheder, som har en god seniorpolitik og gør noget for de ældre medarbejdere, siger, det er umuligt at holde på deres medarbejdere, så længe den attraktive efterlønsordning er der. Så mener jeg der er nogle advarselslamper, som begynder at blive tændt, og jeg vil godt høre, hvad regeringen har tænkt sig at gøre ved det. Hvad vil ministeren gøre ved det? Hvad vil Socialdemokratiet gøre ved det?

Det er et paradoks, at man på den ene side ønsker, at medarbejderne skal blive på arbejdsmarkedet, men samtidig altså har en alternativ ordning, efterlønsordningen, der er så attraktiv, at medarbejderne vælger den.

Formanden:

Diskussionen er interessant, men jeg er alligevel nødt til at sige, at indlæggene skal henvende sig til den foregående ordførers indlæg.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er enig med hr. Bendt Bendtsen i, at en efterlønsordning skal være generel. Den skal være en ret og ikke kun for bestemte kassers medlemmer, selv om vi ved, at det er bestemte kassers medlemmer, der særlig benytter sig af den og af gode grunde, for dels har de det fysisk hårdeste arbejde, dels har de heller ikke andre ordninger. Så det er ikke så overraskende.

Men jeg vil spørge hr. Bendt Bendtsen: Er det rimeligt at sige, at man skal afskaffe en ordning, fordi man synes, der er for mange, der benytter sig af den, når man ved, at der er nogle, der har brug for at benytte sig af den? Var det ikke mere rimeligt at sige, at vi har en generel ordning, men give dem, der har mindre brug for den, nogle økonomiske incitamenter til ikke at benytte den så meget ved at foretage modregning i deres andre ordninger, f.eks. som vi allerede